

F. L. VĚK.

Obraz z dob našeho národního probuzení.
NAPSAL ALOIS JIRÁSEK.

Přátelé umkli; až opět v meziaktích se rozhovořili, o Paerovi, kterého Věk málo znal. Rozpovídali se, vše Held; Věk odpovídal, poslouchal, ale při tom jakoby mu někdo pořád s obavou šeptal, jak bude po divadle, co Tham — A pojednou Held, jakoby tu starostnou myšlenku chytl, naklonil se k němu a tlumeně radil:

"Dlouho s Thameš neseš, aby zas neostal — Raději se vymluv, že's zmežený, aby, víš — kdyby nechtěl —"

"Ale samotného ho nenechám." Held mlčky přisvědčil.

Po divadle hned vsedl doktor Held do povozu; chtěl se brzo dostat domů, nebo nebylo mu dobře, a zima ho roztřásla. Věk zašel k "bažantovi", jak ujednáno, kam neměl Tham z divadla "u Hybernů" daleko. Svou úlohu dnes odehrál po deváté, a proto přišel dříve nežli Věk. Tomu ho bylo líto, když ho uviděl od prahu, odkudž se hospodskou místností rozhlížel, v koutě, samotného, o lokte opřeného, s hlavou pochýlenou, a očima do stolu.

Thamovou zasmušlou tvář kmitl jako zářící úsměv, když Věk k němu přistoupil; ale shasl hned, a po celý pak večer zůstal ve zrak, v tváři stín chmur, jež šířily duši. Také mnoho nehovořil. Věk se dost nutil; podal zprávu o Heldovi, mluvil o představení a Quardasonim, o věřejším večeru začal a panu starém Hamoušovi, hned si však vzpomněl, že připomíná Thama na hořké chvíli.

A nad to Tham, jak se zdálo, poslouchal roztržitě, a nic nechytalo, ani to pak, když Věk vypravoval o doktoru Václavíčkovi, co a nfm věra měl "u modrého hrozu" a s tím německým hercem Fischerem —

Ta netečnost Věka zarazila; umklík pak také. Utichlo mezi nimi, až Tham se pojednou probral a jakoby se rozpomněl: "Doktor Václavíček! Ach, takových je v každém koutě jako prašivek. A ten herec Němec! — To jsou ustavičné vojny, milý vlastence, až to člověka už přemáhá."

Věk se až zarazil. To mluvil jindy tak svižný a bojovný Tham! A řekl to tak mde, až omrzelo, a dodal trpce s povzdechem: "Pokoje nikde. Takhle u nich, oni jsou zas pořád procul negotiis."

Věk ze šetrnosti posteskli na to vše nežli by byl jinak udělal: že má také dost, mnoho starostí s handlem, polem, doma s dětmi — "Za ty starosti děkujou pánu Bohu! Kolik mají děti?" "Dvě."

"Aby jim je pán Bůh zachoval!" Věk neřekl Thamovu dlaně na své ruce, a jak, překvapen srdečným tonem hlasu i dotknutím ruky, k němu živě vzhledl, spatřil, že okraje Thamových víček rudé, do krvava naběhly. Jistě že si vzpomněl na jediné své dítě, na zemřelého Vášíčka, a ta vzpomínka v této náladě bolestněji se mu zaryla do srdce.

Hovor pak opět dost vázl. Tham také málo pil, méně, nežli se Věk nadál dle všeho, co slyšel. Tham neměl tu patrně státi. Zábý vstal, pobídl však Věka, aby ho vypravoval. Nechtěl být sám.

"Je sie už pozdě a venku ne pěkně, ale chvíli mně ještě obětují; kdy pak se zas uvidíme!" "A to by bylo! Doufám, že dost brzo," odpovídal Věk, bera na se ochotně plášt. Když vyšli na ulici, dodal: "Budu sem teď asi častěji dojíždět za svým handlem, bude to ho potřeba."

"A vždycky rád; na Prahu se těšíš." Věk cítil hořkost i úsměvek v tonu těchto slov. "No, je dobře někdy se sem podívat," odpovídal s úsměvem, "aby člověk tak mechem neobrostl". Ale těšit se, pane Tham, — leda tak, že se těším na několik našich vlastních a učených Čechů, jinak tu málo vidět, čím by násinec okřál. Je tu mnoho nevěrných a nevděčných, kteří svůj

světla. A hovor se tam ozval. Náhle však tma a ticho. Umklily tam a shasily, jak zaslechly jeho kroky. Otevřel dost prudce a kráčel rovnu, nic svých kroků netlumě, do druhého pokoje. Ale slesl přece napína. Než ani neslyšel, ani stará ani Paula.

Po tmě se odstrojil; ulehl, nemohl však usnouti. Dlouho tak ležel, až pak pojednou se stišil, a rukou nehnu; šifil oči upřené do tmy, pak hlavu nazvedl a napjatě poslouchal. Vedle jako by se ozval — pláč — Opatrně vstal, přiblížil se ku dveřím, aby se přesvědčil. Tlumený, dusený pláč — nemýlil se — To Pavla tajně pláče. Stará už spí, tvrdé, neboť z druhé postele prorazil tichem hlasitý, až chraptavý oddech. A pak opět to dusený vzlyknutí do tmy, v tom hlubokém tichu i tím, že násilně stlumené, ještě více rozlujší.

Proč pláče? Lítostí, či je jí tu smutno a úzko, u něho? Vztyčil se rychle, došel opět tíse ku svému loži a znepokojen ulehl. Vedle v pokoji už ticho, ale on ten žalný, dusený vzlyk ještě slyšel.

XII.

F. Věk Thalií stánek chystá.

Ráno zběhl si Věk nejprve k Heldovi, podívat se, jak mu je. Doktor právě vstal. Povídal, že ho v noci zima notně roztřásla a že špatně spal, nyní však že se mu uvolnilo; doufal, že přes den bude líp. A hned se vypytał na Thama.

Věk povídal, jak bylo a jak se mu zdá, a doktor, pokyvuje vážně hlavou, přisvědčoval: "Diagnosu máme stejnou, ale na ten drobet medicíny nebude mít pacient, myslím, dost chuti. A dost mravní síly. To pítí!"

Pak se rozloučili, neb Věk chtěl nazejtří odjet z Prahy. Held sám síbíl, že bude brzo psát, a Věk prosil, aby nezapomněl na Thama.

Po té si obstarával, co měl ještě svých obehodních záležitostí. Do jedenácté všechno pořídil a rovnou pak rozběhl se drobnou chumelkou na Dobytčí trh k P. Vrbovi. Zastal ho u stolu étoucího v Balbínovi.

U starého kaplana Věk zrovna okřál. P. Vrba měl upřímnou radost z jeho návštěvy a také bylo u něho jasněji nežli všude, kde Věk teď v Praze pobyl. P. Vrba se veselil, že je smluven mír, že bude pokoj, to že bude také zdrávo jeho pláští, že se již těší, jak ho letos provětrá, letos že to půjde, v zemi pokoj, v kolonou pokoj, hrabenci že také nechali válčení —

Když si Věk posteskli, jak to tedy v Praze smutně dopadá, a povídal, co ho rmoutilo a dohřálo, vrtil P. Vrba hlavou a jak host domluvil, hned jej horlivě odřázel i těšil:

"No, no, jen ne tak nařikat a vzdychat, to by bylo amen. A tady to, jak povídali, jsou, ba jsou taková výhonková škodlivá, taková vlčková na stromech, ale ostátek, to je všechno škraloup, škraloup povídám. Na vřeh po německu, ale jádro, grunt, víme — Těmi ospalými musíme trást, hodně trást, vždyť," a šedovlasý optimista začal třepati vztýčeným prstem a opakoval: "Vždyť neumřela! Neumřela, ale spí!"

Z této skalopěvné důvěry se Věkoví vyjasnilo, a tím spíše, poněvadž i v jeho povaze byl ten základ důvěrčivý. Spíše přehlédl hrozivě mračno, jen když pod ním blýskl světlejší proužek, a spíše přeslechl zadunění blížící se bouře, jen když mu zavdíl o sluch ševl naděje.

Pozdě odpoledne navštívil Věk na rozloučenou také Krameria. Na jisto se nadál, že se v Expedici setká s Thameš, jak si všera ujednal. Nezastal ho však a také se ho tam nedočkal, ačkoli se v Expedici omeškal až do samého večera —

Proč nepřišel? Stalo-li se něco, či se snad Tham na něj rozmrzel, že mu všera tak radil? Ale sám o tom začal a pak, došla v dobrém, se rozloučil. Ale nechoce na lidi, vyběhá se jim, je plachý, rozmrzelý —

Večer si začal Věk na Starou vřehotu. Vlastenecký stál byl daleko obchodní až na místo Thama. Věk se ho ani tu nedočkal. Nevydržel tentokrát tak dlouho, poněvadž chtěl časné ráno z Pra-

DR. JAMES W. NOVÁK,
český zubní lékař.
Continental Block — 15. a Douglas ul. Pokoj č. 4 v rohu nad Berg Clothing Co. — Office Phone: Douglas 5777. — Residence, 915 William Str.; Phone: Douglas 6019. — Krajané z venkova, kteří nejsou s domácí prací zubní spokojeni, učiní dobře, když při návštěvě Omahy, zajdou k Dr. Novákovi, jenž za veškeré práce v oboru svém ručí. 341f

by bylo nejméně starostí. Hůře o herce —

Jednal s dvěma kamarády čtenáři, rozehrál je tak, že s ním plán dále snovali. V tom se shodovali, jaká bude potíž o ženském. Znal jejich předsudky, obával se, že nebude chtít žádná veřejně vystoupit jako "komediantka".

To byly kameny a balvany na cestě k stánku Thalie a před tou cestou ještě hluboký příkop o uředního povolení. Věk zkusil nejprve to nejtěžší a nejnějnější. Došel si k "právu" městskému, vlastně k písaři, "syndikovi", jenž více rozhodoval nežli celá rada s purkmistrem. Suchý, malý syndikus v kovaných, kulatých brýlích, jemuž levá lopatka hodně zdvihala ošumělý, hnědý kabát mnohých knoflíků, a jenž nosil velkou, copatou hlavu pořád hodně do týla, zdvihl ještě více bradu, když uslyšel, oč běží.

(Pokračování.)

Osmdesátiletá píse. Pí. A. D. Frýmanová z Richmond, Mo., píše: "Minulé jaro prodávám jsem prudký záchvat nemoci. Jsem nyní skutečně zdráva. Nemyslím, že bych bývala kdy s to opět povstat, kdybych byla neměla vašeho Hoboka, nanejšť to cenného léku na světě. Dne 15. května loňského roku bylo mi 84 roků, ale užíváním Hoboka jsem dnes silnější než některé ženy, co znám, jež nejsou starší než 25."

Dopis na Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19—25 So. Hoynes Ave., Chicago. Další podrobnosti stran tohoto starého bylinného léku lze obdržeti dopisáním na hořejší adresu. —

JÁ VÁM DŮVĚJUJÍ — neposlajte žádná peníze. \$2.00 vianový cop zasíláme ku prohlédnutí poštou.

Všiber přirozených vlnivých neb rovných vlasů, zašleťe kadeř svých vlasů a my vám zašleme poštou 22 palců dlouhý cop jemných shodných vlasů. Shaděte-li to velikou láčí, zašleťe dva dollarsy též den, když nebudete spokojeni, zašleťe vlasý zpět též den. — Zvláštní, vzácné a šedé odstíny jsou poskytnud dražší. — Přiložte 5 centů na poštovné. — Česká knižka, ukazující mnoho mod copů, pompadourů, puffů, paruk atd.

JANES & COMPANY,
ept. P. — 2138 So. 40. Ave.
Chicago, Illinois.

ZVLÁŠTNÍ NABÍDKA.

Tím, kteříž zašlou nám \$1.00 za svou objednávku, zašleme tento krásný falený cop plně vyplacený. Jednete rychle, ješto se tato nabídka vícekrát neobjeví a ješto učiněna pouze, abychom zbožní své rychlosti do trhu uvedli. Peníze se vrátí, nebudete-li plně uspokojeni. Janes & Company.

Kdykoliv přijedete do Omahy a chcete býti pohodlně ubytováni, zajďte do

HOTELU PRAHA,
roh 13. a William ulice.
Moderně zařízené pokoje poskytnou i těm nejvýbravějším ten pravý odpůlněk. Vzorá čistě vedená kuchyně, jakož i útulné zařízený hostinec zajleť Váš uspokojí.
Posílám na venek — KARLOVARSKÉ MEDOVÉ VINO — bednu o 12 láhvích — za \$2.75. 371f

JOSEF VAŠKO, majitel.

Sdružení českých lékařů
v Omaze a South Omaze

DR. KÁLAL F. J., 206 Karch Bach Bl., Omaha. Telefon Douglas 1761.	DR. ŠIMÁNEK O. F., 1262 již. 13. ul., Omaha. Operacím se věnuje zvláštní pozor- nost.
DR. KOUTSKÝ JOHN W., 405 sev. 24. ul., So. Omaha. Telefon South 142.	DR. ŠRÁMEK J. M., sev.-záp. roh 8. a Hickory ul Telefon Douglas 6645.
DR. NĚMEC CHAS. J., 1316 William ul., Omaha. Telefon Douglas 2817.	DR. SWOBODA LOUIS, 301 Paxton Blk., Omaha. Telefon Douglas 807.

My shora uvedení lékaři dle pravidel lékařské etikety nejdůrazněji odauzujeme veškeré ohlašování kteréhokoliv lékaře sebe sama v kterýchkoliv časopisech svými pacienty, necht už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve správách místních nebo osobních. 431f

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
BALTIMORE - BREMEN

Velké, moderní, dvouřadou bově jednokajutové parníky.
Pohodlí bez přepychu. Lahodná jídla.
Všechny kajuty uprostřed lodí. Naprostá bezpečnost.
Bezdrátová telegrafie. Podmořské signály.

Priměřené ceny:

Druhá kajuta... \$57.50
Třetí kajuta... \$35.00
Pouze na "Rhein", "Main" a "Neckar".
Mozipalubí... \$33.00

Když jedete navštívit starý domov v Čechách, ješto přes Baltimore.

Když posíláte pro své příbuzné neb přátele, aby přijeli do Ameriky z Čech, kupte jim vyplacené listky přes Baltimore.

O úplné podrobnosti požádejte

A. SCHUMACHER & CO., General Agents, Baltimore.
H. CLAUSENIUS & CO., General Western Agents, Chicago.

anež jejich zástupce v celých Spojených Státech.